

॥ १२० ॥ १२१ ॥ उपातिष्ठन्तपितृकार्येमांविद्योज्यमांनियोजयेति ॥ १२२ ॥ तेषामारितानांपशुजांचर्मरारोः उल्लेदात्सारद्ववात् ॥ १२३ ॥ तुभ्यमिति निष्कं निष्कशतं शतंतुभ्यं शतंतुभ्यमिति सैव
 अतस्म्यतीति र्भन्वर्णात् तुभ्यं निष्कशतं द्वादशीति कोशं त्येव द्विजः ननु कश्चिद्वहति ॥ १२४ ॥ सहस्रंतुभ्यमित्युक्ता तु ब्राह्मणाश्च तपहीनून् प्रपद्येते प्रामोति ॥ १२५ ॥ पिठराणि धितत मुखानि दारुपात्राणि
 रंति देवं च सांस्कृत्यं स्तंजय शुश्रुम ॥ सम्यगाराध्ययः शक्रादरं लेभेम हातपाः ॥ १२० ॥ अन्नं च नो बहु भवेदतिथीं श्रद्धा च नो माव्यगमन्माचया
 चिष्मकंचन ॥ १२१ ॥ उपातिष्ठन्तपशवः स्वयंतं संशितव्रतं ॥ ग्राम्यारण्यामहात्मानं रंति देवं यशस्विनं ॥ १२२ ॥ महानदी चर्मरारो रुक्मे दासस्तजेयतः ॥ ततश्च
 र्मण्वतीत्येवं विल्याता सामहानदी ॥ १२३ ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ निष्कान्सदसि प्रतनेनृपः ॥ तुभ्यं निष्कं तुभ्यं निष्कमिति कोशं तिवै द्विजाः ॥ १२४ ॥ सहस्रंतुभ्यमि
 त्युक्ता ब्राह्मणान्संप्रपद्यते ॥ अन्वाहार्योपकरणं द्रव्योपकरणंचयत् ॥ १२५ ॥ घटाः पाद्व्यः कटाहानि स्याल्यश्च पिठराणि च ॥ नास्मी किंचिदसौ वर्णं रंति देवस्य
 धीमतः ॥ १२६ ॥ सांस्कृते रंति देवस्यारान्निमवसनृह ॥ आलभ्यंत शतंगवः सहस्राणि च विंशतिः ॥ १२७ ॥ तत्र स्मसूदाः क्रोशंति सुमृष्टमणि कुंडलाः ॥
 सूपं भूयिष्ठमश्रीध्वं नाद्यमांसं यथापुरा ॥ १२८ ॥ सचेन्ममारस्तंजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुतप्यथाः ॥ १२९ ॥ सगरंचमहात्मानं नृ
 तं शुश्रुमस्तंजय ॥ ऐश्वर्यं कं पुरुषव्याघ्रमतिमानुषविक्रमं ॥ १३० ॥ षष्टिः पुत्रसहस्राणि ययां तमनुजग्मिरे ॥ नक्षत्रराजं वर्षति व्यभ्रेज्योतिर्गणा इव ॥ १३१ ॥ ए
 कच्छत्रामहीयस्य प्रतापादभवत्पुरा ॥ योश्च मेधसहस्रेण तर्पयामास देवताः ॥ १३२ ॥ यः प्रादात्कनकस्तं भद्रासादं सर्वकांचनं ॥ पूर्णपद्मदलाक्षीणां स्त्रीणां शय
 नसंकुलं ॥ १३३ ॥ द्विजातिभ्यो नृस्येभ्यः कामांश्च विविधान्वहून् ॥ यस्यादेशेन तद्विद्वत्तं व्यभजंत द्विजातयः ॥ १३४ ॥ खानयामास यः कोपात्पृथिवी सागरां
 कितां ॥ यस्य नाभासमुद्रश्च सागरत्वमुपागतः ॥ १३५ ॥ सचेन्ममारस्तंजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुतप्यथाः ॥ १३६ ॥ राजानंच नृ
 थुवै न्यं स्तं शुश्रुमस्तंजय ॥ यमभ्यर्षिचन्संभूय महारण्ये महर्षयः ॥ १३७ ॥ प्रथमिष्यति वै लोकान् पृथुरित्येव शब्दितः ॥ क्षताद्यो वै त्रायतीति स तस्मात्क्षत्रियः
 स्मृतः ॥ १३८ ॥ पृथुवै न्यं प्रजाहृत्वारक्तास्मेति यदब्रुवन् ॥ ततो राजेति नामास्य अनुरागादजायत ॥ १३९ ॥

॥ १२६ ॥ १२७ ॥ नायमांसं पशुमाजोपयोगस्य प्रागुक्तत्वात् ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ ऐश्वर्यं कं इक्ष्वाकुवंशजं ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ आदेशेन आज्ञायात द्विजं त्वर्णप्रासादरूपं ॥ १३३ ॥
 ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ वै न्यं वेन पुत्रं बहारण्ये दंडकारण्ये ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥